

ATATÜRK'ÜN HER GEÇEN GÜN DAHA DA ARTAN DEĞERİ VE ÖNEMİ

10 Kasım 2021

Yıldırım Koç

Dünyada hakkında en fazla kitap ve makale yazılan kişilerden biri herhalde Atatürk'tür. 10 Kasım 1938 günü daha 57 yaşında vefat ettiğinde, arkasında akıl almaz başarılar bıraktı. Türkiye, bugün bile onun mirasını tüketiyor. Halbuki yapılması gereken, o mirası canlandırmak ve daha da büyüterek gelecek kuşaklara bırakmak.

O miras neydi?

İnsanın insanı ezmediği ve sömürmediği, bağımsız ve demokratik bir Türkiye mücadelesi. Böyle bir Türkiye, aynı zamanda, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya mücadelesine de büyük katkılarda bulunacaktı.

Tarihte bireyin rolü çok tartışılmıştır. Bireyler, içinde yaşadıkları ekonomik, toplumsal ve siyasal koşullar temelinde, bazı değişiklikler yapabilirler. Marx, 1852 yılında yazdığı Louis Bonaparte'ın 18. Brumaire'i kitabında şöyle diyordu: "İnsanlar kendi tarihlerini kendileri yaparlar, ancak bunu istedikleri gibi yapmazlar, bunu kendi seçtikleri koşullarda yapmazlar; zaten mevcut olan koşullarda, geçmişten gelen ve aktarılmış koşullarda yaparlar."

Atatürk, içinde bulunduğu koşullarda, amacına ulaşmada mümkün olanın azamisini başarmış bir kişidir. Sevgili Hocam Prof.Dr.Alpaslan Işıklı, Atatürk'ün dehasını konuştuğumuzda, "ama unutma ki," demişti, "onu ortaya çıkaran da Türk milletidir." Mustafa Kemal Paşa, o nitelikleriyle başka bir ülkede bu başarıları elde edemezdi; ancak Mustafa Kemal Paşa'dan başka kimse de Türk milletine bu büyük başarıları kazandıramazdı.

Mustafa Kemal Paşa bizlere bıraktığı bu mirası çok kötü koşullarda yarattı.

Ekonomik açıdan devralınan bir enkazdı; emperyalist güçlerin yarı-sömürgesiydi.

Kurtuluş Savaşı bir mucizedir; ancak Kurtuluş Savaşı'ndan sonra başarılanlar daha da büyük bir mucizedir.

Kurtuluş Savaşı'nda yenilen, açıkça ve acımasızca saldıran düşmandı. Kurtuluş Savaşı'ndan sonra yenilen, insanların kafasında yüzyıllar boyunca yerleştirilen çağdışı anlayışlardır. Bu çağdışı anlayışların değiştirilmesi, düşmanın yenilmesinden çok daha zordu. Nitekim, 1946 yılından itibaren Atatürk'ün mirasına yönelen saldırılar, 1923'ten 1938'e kadarki 15 yıllık süreçte bu alanda atılan adımların, tüm başarılarına karşın, anlayışların değiştirilmesinde yetersiz kaldığını göstermektedir. Mustafa Kemal Paşa, yüzyılların kalıntılarını temizleme mücadelesinde, Kurtuluş Savaşı'nda işbirliği yaptığı komutanların önemli bir bölümü dahil, çok büyük bir kesimi karşısında buldu. Büyük dehası ve iradesi ve askeri alandaki kahramanlıkları sayesinde, açık düşmandan daha güçlü ve tehlikeli olan çağdışı anlayışlarla mücadele etti.

Bu mücadelede yanında, çıkarları bağımsız ve demokratik bir Türkiye'den yana olan bir işçi sınıfı yoktu. İşçi sınıfımız sayıca azdı. Kurtuluş Savaşı'nda işçilerin büyük bölümü işgal altındaki bölgelerdeydi. Bu işçilerin büyük çoğunluğu da Kurtuluş Savaşı'na ilgisiz kaldı. İstanbul'daki sendikalar da ya Kurtuluş Savaşı ile hiç ilgilenmediler, ya da işgalci güçlerle işbirliği yaparak 1 Mayıs kutladılar. Kurtuluş Savaşı sonrasındaki 15 yıllık dönemde işçi sınıfının bir bölümü memur statüsüne geçirildi ve kendilerine önemli haklar tanındı. Bu kesim, Atatürk'ü destekledi. İşçi sınıfının diğer kesimlerinden önemli bir destek gelmedi.

Kurtuluş Savaşı sırasında köylülüğün büyük desteği oldu. Türk ordusu bir köylü ordusuydu. Asker kaçaklarının sayısı az değildi. Özellikle Sakarya Savaşı'nda eratin önemli bölümü savaştan kaçtı. Sakarya Savaşı bir subay savaşıdır; subayların kahramanlıklarıyla eratin geride kalan bölümü savaşmış ve zafer kazanılmıştır. Köylülüğün savaşa tam desteği Sakarya Savaşı sonrasında sağlanabildi. Ancak Kurtuluş Savaşı sonrasındaki dönemde, yüzyılların insan beyinlerindeki çağdışı tortularının temizlenmesi gündeme geldiğinde, yoksul köylülüğün tefecilere, toprak ağalarına, şeyhlere, aşiret reislerine karşı bir mücadelesinden yararlanmak mümkün olmadı; çünkü böyle bir mücadele yoktu. Bu alanda elde edilebilen başarılar, yoksul köylülüğün ve küçük üretici köylülerin inisiyatifi ve

abalariyla değil, Mustafa Kemal Paşa'nın ve yakın arkadaşlarının girişimleri ve mücadelesiyle gerçekleşti.

Kurtuluş Savaşı'nda Türkiye'nin sermayedar sınıfının büyük bölümü Ermeni, Rum ve Yahudilerden oluşuyordu ve işgal altındaki bölgelerde bulunuyordu. Bu kesimler Kurtuluş Savaşı yıllarında işgalci glerle işbirliği yaptılar, işgalci Yunan ordusuna maddi ve manevi destek verdiler. Bunların çıkarları emperyalistlerle işbirliği temelinde biçimlenmişti. lke ekonomisinin gelişmesi ve ekonomik bağımsızlığın sağlanması gibi bir amaçları ve niyetleri yoktu. ıkarları, emperyalist glerin Türkiye'deki temsilcileri olmaktan geçiyordu. Bu sermayedarların Mustafa Kemal Paşa'nın politikalarını belirlemesi ve hatta etkilemesi söz konusu değildi. Mustafa Kemal Paşa, daha 4 Ocak 1922 tarihinde Lenin'e yazdığı mektupta şöyle diyordu: "Memleketimizi düşman işgalinden kurtardıktan sonra, niyetimiz, kamu yararı taşıyan büyük işletmeleri olabildiğince devlet eliyle yönetmek ve böylece, bir büyük kapitalistler sınıfının gelecekte memlekete hkim olmasının önüne geçmektir." (ATABE, C.12, s.211)

Atatürk, Türkiye'deki mücadeleyi insanlığın baskı ve sömürüden kurtulma mücadelesinin bir parçası olarak görüyordu. Yaptıkları, Türkiye'ye özgü, bağımsız ve barışçı bir sosyalizmi akla getirmektedir. Günümüzde Türkiye'nin gündeminin birinci maddesi, Kemalist Devrim'in, Atatürk'ün mirasının günümüz koşullarında canlandırılması ve bağımsız ve demokratik bir Türkiye ve sınıfsız ve sömürüsüz bir dünya doğrultusunda daha da zenginleştirilmesidir.